

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **L., s.r.o.**, proti žalovanému: **Hlavný banský úrad**, *zastúpený advokátom JUDr. T. S., PhD.*, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1107-3038-1/M/Pv/2007 zo dňa 18.decembra 2007, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 21 S 92/2008-110 zo dňa 7.júla 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom č.k. 21 S 92/2008-110 zo dňa 7.júla 2009 zamietol žalobu právneho predchodcu žalobcu R., s.r.o., IČO X., (ďalej len právny predchodca žalobcu) o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1107-3038-1/M/Pv/2007 zo dňa 18.decembra 2007, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Obvodného banského úradu v Prievidzi č. 1107-3038-1/M/Pv/2007 zo dňa 18.decembra 2007 o uložení pokuty právnenému predchodcovi žalobcu vo výške 800 000 Sk (26 555,13 €) podľa ustanovenia § 44 ods. 2, ods. 4 zákona č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušnách a o štátnej banskej správe v znení neskorších predpisov z toho dôvodu, že právny predchodca žalobcu obzvlášť hrubým spôsobom nerešpektoval rozhodnutie o zastavení dobývania, naďalej pokračoval v nepovolenom dobývaní ložiska štrkopieskov na pozemkoch parc. č. KN C X. v k.ú. K., pričom hrozilo úplné vydobytie nevyhradeného ložiska štrkopieskov.

Proti tomuto rozsudku podal právny predchodca žalobcu v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a rozhodnutie žalovaného zrušiť; uplatnil si náhradu trov konania.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že odvolacie konanie je potrebné zastaviť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

V konaní pred súdom prvého stupňa ako aj v odvolacom konaní bol žalobca zastúpený advokátom JUDr. M K, prípadne na základe substitučného plnomocenstva advokátom Mgr. M. B.

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky bolo dňa 16.februára 2010 doručené oznámenie Mgr. M. B., že z dôvodu zmeny vlastníckych vzťahov v spoločnosti R., s.r.o. došlo k vypovedaniu udelenej plnej moci, a preto advokát JUDr. K. spoločnosť R., s.r.o. v žiadnom konaní nezastupuje.

V predmetnej právnej veci ide o konanie podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov), preto musí byť žalobca zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná (§ 250a veta pred bodkočiarkou Občianskeho súdneho poriadku). V zmysle ustanovenia § 211 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa, ak tento zákon neustanovuje inak, teda žalobca musí byť zastúpený advokátom tak v konaní pred súdom prvého stupňa ako aj pred odvolacím súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobcu vyzval výzvou zo dňa 22.februára 2010 na predloženie plnej moci na zastupovanie advokátom v zmysle ustanovenia § 250a Občianskeho súdneho poriadku; bol poučený o následku nepredloženia plnej moci podľa § 250a Občianskeho súdneho poriadku. Zásielka sa vrátila súdu nedoručená s poznámkou pošty „adresát je neznámy“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z výpisu z obchodného registra vložka č. 62966/B, oddiel Sro zistil, že u žalobcu prišlo k zmene obchodného mena z R., s.r.o. (IČO X.) na L., s.r.o. (IČO X.).

Následne bola zásielka (obsahujúca výzvu na predloženie plnej moci podľa § 250a Občianskeho súdneho poriadku) doručovaná spoločnosti L., s.r.o. na adresu uvedenú v obchodnom registri:

- prvýkrát dňa 16.marca 2010; zásielka sa 8.apríla 2010 vrátila súdu nedoručená s poznámkou pošty „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“,
- druhýkrát dňa 14.apríla 2010; zásielka sa 12. mája 2010 vrátila súdu nedoručená s poznámkou pošty „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“.

V zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak nie je možné doručiť písomnosť právnickej osobe na adresu jej sídla uvedenú v obchodnom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je súdu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak ten, kto je oprávnený konať za právnickú osobu, sa o tom nedozvie. Doručenka je verejnou listinou a údaje na nej uvedené sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak (§ 45 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku). V predmetnej právnej veci nebol preukázaný opak.

V predmetnej právnej veci bola zásielka doručovaná žalobcovi na adresu uvedenú v obchodnom registri, iná adresa Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky nie je známa. Zásielka sa odvolaciemu súdu vrátila ako nedoručená dňa 8.apríla 2010, t.j. účinky doručenia nastali 11.apríla 2010 (§ 48 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku); opakovaná výzva sa odvolaciemu súdu vrátila 12.mája 2010 a účinky jej doručenia nastali 15.mája 2010 (§ 48 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku). V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje aj na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (uznesenie sp. zn. II. ÚS 213/09-10 zo dňa 27. mája 2009), podľa ktorej nemožno súdu pripísať zodpovednosť za okolnosti, ktoré nastali mimo jeho sféry vplyvu; Ústavný súd zároveň pripomenul aj zásadu „*vigilantibus iura scripta sunt*“, ktorá zdôrazňuje aj vlastné pričinenie sťažovateľa pre ochranu svojich práv, keď požaduje, aby aj sťažovateľ sledoval svoje subjektívne práva a robil také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozovaniu a poškodzovaniu. Táto zásada teda predpokladá, že sťažovateľ môže využiť príslušný prostriedok, ktorý mu poskytuje zákon, na zistenie stavu konania a následne vykonať prípadné potrebné opatrenia, aby nedošlo k porušeniu jeho práv.

Žalobca v konaní pred odvolacím súdom nebol zastúpený advokátom v zmysle § 250a v spojení s § 211 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, čo tvorí nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky vyzýval žalobcu na odstránenie tohto nedostatku podmienky konania, avšak bezvýsledne.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolacie konanie v zmysle ustanovenia § 250d ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku zastavil.

Žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože konanie bolo zastavené (§ 146 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 21. júla 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová